

РЕШЕНИЕ

№ 555

гр. София, 30.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13405** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ по реда на чл.1, ал.2 Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), вр. чл. 203 – 207 Административнопроцесуален кодекс (АПК).

Производството е образувано по искова молба на В. Р. К., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап.85, чрез адв. В. Т. от САК, срещу Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) С. с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 500.00 лв. – заплатен адвокатски хонорар за съдебно обжалване на наказателно постановление (НП) № 18-1204-002820 от 14.09.2018 г. на началник на група към ОД на МВР С., сектор „Пътна полиция“ (ПП) към ОД на МВР, предмет на нахд № 686/2018 г. по описа на Районен съд Ботевград, Наказателна колегия (НК), 3 състав, с което е отменено посоченото наказателно постановление. Обезщетението се претендира ведно със законната лихва върху сумата от 500 лева, считано датата на завеждане на иска – 27.11.2019 г. до датата на окончателното изплащане на сумата. Претендира се присъждане на направените в настоящото производство разноски в размер на 610 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 600 лева адвокатски хонорар за изготвяне на исковата молба и процесуално представителство.

Ответникът Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С. оспорва иска в съдебно заседание чрез юрк. Р..

Представителят на Софийска Градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на исковата претенция за имуществени вреди.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не се спори между страните, че със съдебно решение № 54 от 08.07.2019 г. по нахд № 686/2018 г. по описа на Районен съд Ботевград, НК, 3 състав, е отменено НП № 18-1204-002820 от 14.09.2018 г. на началник на група към ОД на МВР С., сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР, с което на В. Р. К. за допуснато нарушение на чл.58, т.3 Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца“ на основание чл.178ж, ал.1, предл.1 от ЗДвП. Решението на Районен съд Ботевград не е оспорено с касационна жалба, поради което е влязло в законна сила на 08.08.2019 г. С това е изпълнена процесуалната предпоставка по чл.204, ал.1 АПК с оглед отмяната на НП. Спорът е решен в полза на ищеца – жалбоподател в производството по ЗАНН, респ. противната страна (ОД на МВР С.), неоснователно предизвикала с поведението си правния спор, следва да понесе гражданската отговорност за разноси. В този смисъл са задължителните указания в Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС - при предявени пред административните съдилища искиове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон. Вярно е, че ползването на адвокатска помощ не е задължителна предпоставка за обжалване на НП, но е обичайна практика. Логично и разбираемо е да се прибегне до ползване на експертни правни знания във връзка със съдебното оспорване на неблагоприятния санкционен акт. Потърсената адвокатска помощ и заплатеният адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и че неговите права са накърнени неправомерно от административно-наказващия орган.

В договорът за правна защита и съдействие, приложен на л.4 от нахд № 686/2018 г. по описа на Районен съд Ботевград, НК, 3 състав, е договорено възнаграждение в размер на 500 лв. Действително, приложеното към исковата молба копие на същия документ се различава от това по делото пред РС Ботевград, тъй като съдържа дописване на начина на плащане на договорената сума. Това разколебава достоверността на дописания текст, че сумата е платена при подписване на договора през м.11.2018 г. Въпреки това и видно от приложеното нахд № 686//18 г. на РС Ботевград упълномощеният адвокат Т. от САК е осъществявал процесуално представителство в откритото съдебно заседание. По силата на чл.36, ал.1 Закона за адвокатурата (ЗА) адвокатският труд е възмезден. Разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА изисква размерът на възнаграждението да бъде справедлив, обоснован и не по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа. Логично е за осъществената правна защита, включваща изготвяне на жалба и осъществяване на процесуално представителство да бъде заплатено адвокатско възнаграждение. Също така е логично това да стане в размера, договорен в договора за правна защита и съдействие, който по силата на чл.181, ал.1 ГПК има достоверна дата с прилагането си към жалбата до РС Ботевград. Въз основа на изложеното съдът приема, че за

осъществената правна помощ ищецът е договорил и реално заплатил в полза на адв.Т. възнаграждение в размер на 500 лв.

Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. върху стойността на санкцията, съответно на обезщетението, но не по-малко от 300 лв. Договореният и заплатен хонорар за процесуална защита пред Районен съд Ботевград в размер на 500 лв. е почти двоен на този минимален размер и ответникът претендира за неговото намаляване.

Съгласно мотивите на ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС – спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да се присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е "обоснован и справедлив", т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството. В случая адвокатът е осъществил правно съдействие по изготвяне на жалбата и с присъствие в едно открито съдебно заседание. Видно от протокола за същото адв.Т. не е правил доказателствени искания. От друга страна и като касационна инстанция по съдебните производства по ЗАНН съдът съобразява ниската правна и фактическа сложност на казуса по ЗДвП. Ето защо следва да се приеме, че справедлив размер на адвокатското възнаграждение по смисъла на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата и Тълкувателно решение № 1/2017 г. на ОСС на ВАС е малко над законовия минимум или 400 лв. Тази сума следва да се присъди на ищеца по иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба 27.11.2019 г. съобразно нейния петитум. Законната лихва се явява законна последица от предявяване на иска, поради което не е налице основание за нейното неприсъждане, както неоснователно претендира ответника.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски в производството за внесена държавна такса от 10.00 лв. по исковата молба. На същото основание заплатеното в настоящето производство адвокатско възнаграждение следва да се присъди съобразно уважената част от иска или за сумата от 480 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., [населено място], [улица], да заплати на В. Р. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес]0, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в заплатен адвокатски хонорар за съдебно обжалване на НП № 18-1204-002820 от 14.09.2018 г. на началник на група към ОД на МВР С., сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР, в размер на 400 лв. ведно със законната лихва от 27.11.2019 г. до окончателното изплащане, както и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ сторените в настоящето производство разноски в размер на 10 лв.

за държавна такса и 480 лв. за адвокатско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до предявения размер от 500 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: